

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu kan man jo høre, hvad man vil, også når man er skatteminister. Og jeg vil bare sige, at jeg stadig væk holder fast i det, jeg har sagt lige fra starten af denne her debat. At skatteministeren anstrender sig for at bruge tid på at forklare, hvad det nu er, jeg holder mig til eller ikke holder mig til, må skatteministeren om. Jeg vil sådan set bare være glad, hvis skatteministeren vil svare på det spørgsmål, jeg stillede.

For en del kommercielle produkter kan man ikke p.t., altså i dag, købe kompressorer til isobutan for køling og propan for frost. De kompressorer findes ganske enkelt ikke på markedet. Og jeg spurgte bare skatteministeren: Er det saglige argumenter, som vil kunne påvirke regeringen til at sige, jamen så må vi friholde dem?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Nu da vi er nået den senere eftermiddags detaljer, synes jeg, der er én ting, man lige må have med.

Jeg hørte skatteministeren for et øjeblik siden spørge, om det kom bag på erhvervslivet. Nej, det gør det ikke, de kender nemlig en plan for det her. De har drøftet det her, de har forhandlet det, de prøver at lave aftaler, og de har en dato, et år, der hedder 2006. Det var det, de kendte. Men at man undervejs i den proces finder ud af, at man mangler penge og laver en afgift, tror jeg kommer noget bag på dem.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg er ked af, at der er nogle, der hver gang benytter lejligheden til at lade som om, at det her først og fremmest handler om penge. Det er jo desværre diskussioner, vi også har haft tidligere.

Jeg ved ikke, om det er en oplysning, der betyder noget for dem, der er optaget af denne her debat i øjeblikket, men det er faktisk ikke noget, der er sat i gang først og fremmest i Skatteministeriet. Det har sådan set sin baggrund i en aftale, der blev lavet, om at gå ind og se på hele

kemikalieområdet imellem fire partier, de nuværende to regeringspartier og SF og Enhedslisten.

Det er hele indgangen til det her. Og det var helt klart med et miljøsigt og et miljøformål og overhovedet ikke et spørgsmål om at finde x kroner. Det er kendsgerningerne i sagen, som i øvrigt kan slås efter og konstateres, sådan er virkeligheden.

Til hr. Hans Christian Schmidt må jeg sige, at hr. Hans Christian Schmidt har haft ét hovedargument i den her debat, nemlig at de, der har gjort det miljørigtige, ikke kommer til at betale, hvorimod de, der ikke har gjort det miljørigtige, kommer til at betale. Og så har hr. Hans Christian Schmidt et spørgsmål om, om der er et konkret område, hvor man ikke kan få kompressorer. Det skal jeg ikke turde give et firkanteret svar på, men der ligger jo også i det her, at dér, hvor vi mangler at skulle skubbe på nogle udviklingsopgaver, for at vi bliver i stand til på hele feltet at kunne erstatte hurtigere, er den her afgift med til også at skubbe til, at dér, hvor vi i dag mangler alternativer, der er gode nok, bliver det mere attraktivt at investere i at skaffe disse alternativer. Det kan godt være, at hr. Hans Christian Schmidt ikke er optaget af det, men det er nu engang den måde, som afgifter virker på, både her og i en række andre sammenhænge.

Så kan jeg da godt se, at hr. Hans Christian Schmidt en gang imellem har svært ved festtallerne, hvis han skal lade sig påvirke af den slags kendsgerninger, men det er en del af kendsgerningerne omkring det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.